

предотврати това, въ солта се туря малко хлѣбъ, та се подава вече хлѣбъ и солъ заедно. Най-сетне, солъ не се хвърля въ огъня, защото това прокълнавало и докарвало злочестина на къщата.

Виното играе така сжщо немаловажна роля въ народнитѣ обичаи. Безъ него не става нито единъ религиозенъ обредъ и дето се кади, тамъ се и полива; има случаи дори виното да играе самостоятелна роля, но повечето — съвмѣстно съ хлѣба и солта. Това е светата троица на домашния битъ, при обикновения животъ, при радости и веселение, както и при скръбни случаи. На свадбитѣ младоженцитѣ го пиятъ, за да закрѣпятъ любовта и сговора си; при ражданията — пие се за здраве на новороденото и родителитѣ му; при смъртенъ случай безъ вино не минава, па дори и гроба се полива, за да се умилистави земята да приеме покойника и да не го изхвърля; а живитѣ пиятъ за да прости Господъ прегрѣшенията на умрѣлитѣ. Като комка, то представлява Божията кръвъ. За магии то не служи, защото дяволитѣ бѣгали отъ него, макаръ тѣ и да съблазнявали хората да го пиятъ прекалено, за да вършатъ престѣпления. Въ приказкитѣ виното минава за „весели трапеза“, но просото въ яда си го нарекло „разбий глава“.

Хлѣбътъ, солта и виното участвуватъ при срещата на младоженцитѣ отъ вѣнчилото и децата отъ кръщавка, когато се завръщатъ отъ черкова у дома си; тѣ съпжтствуватъ заедно хората отъ раждането до самата имъ смъртъ.

Градински цвѣтя. Отъ цвѣтята съ които момитѣ се кичатъ, народнитѣ пѣсни и приказки най-често споменуватъ *босилека*. Той е и най-любимото цвѣте на народа ни и служи, освенъ за мирисъ и украса, при всички домашни и богослужебни обреди. Съ него кичатъ покойниците и гробищата имъ, рѣсятъ светена вода, правятъ и развалятъ магии. Може да се каже, че отъ самото раждане на човѣка и до смърта му, босилекътъ участвува въ различнитѣ фази на живота му. Той не липсва нито въ една моминска градина и носи различни нежни имена: ранъ-босилекъ, ситенъ-босилекъ, росенъ-босилекъ и пр.